

บทที่ 12

ฐานะตำแหน่งของคุณในงานรับใช้

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารถ

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- รู้ถึงของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์
- รู้ว่าคุณมีของประทานหนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้น
- ค้นพบของประทานพระวิญญาณของคุณ

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ

(จุดประสงค์ของของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์)

“เพื่อเตรียมบรรณิกชนให้เป็นคนที่จะรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้

จำเริญขึ้น”

เอเฟซัส 4:12

คำนำ

ในขณะที่เราสนใจศึกษาสถานภาพของสตรีในคริสตจักรยุคแรก แต่ก็มีจุดประสงค์ที่ยิ่งใหญ่กว่าการศึกษาเพื่อความรู้แต่เพียงอย่างเดียว จุดประสงค์นี้ก็คือค้นหาฐานะของคุณในงานรับใช้ในพระกายของพระคริสต์

ผู้หญิงแต่ละคนมีงานรับใช้พิเศษในคริสตจักร ของประทานฝ่ายวิญญาณจะช่วยให้ผู้หญิงทำงานรับใช้นี้ได้สำเร็จ วิชาที่สำคัญมากจึงได้ให้ไว้ในหลักสูตรของฮาร์เวสต์ไทม์ ชื่อ “งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” แต่ในบทเรียนนี้จะแยกแยะของประทานฝ่ายวิญญาณซึ่งจะช่วยให้คุณรู้ว่าคุณมีของประทานหนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้น และช่วยให้คุณค้นพบของประทานของคุณ

พระวิญญาณบริสุทธิ์

ภายหลังจากที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากความตายและก่อนที่จะเสด็จสู่สวรรค์ พระเยซูทรงประทานคำแนะนำที่สำคัญแก่สาวกของพระองค์:

“และดูเถิด เราจะส่งซึ่งพระบิดาของเราทรงสัญญาไว้ มาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงกว่าท่านจะได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” ลูกา 24:49

พระสัญญาที่พระเยซูทรงอ้างถึงนั่นคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูได้เคยกล่าวถึงสิ่งนี้มาก่อนแล้วกับสาวกของพระองค์:

“เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่านเพื่อจะได้อยู่กับท่านตลอดไป

คือพระวิญญาณแห่งความจริง ซึ่งโลกรับไว้ไม่ได้ เพราะแลไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน และจะประทับอยู่ในท่าน

เราจะไม่ละทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหาท่าน” ยอห์น 14:16-18

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นพลังแห่งการเล้าโลมใจ ทรงนำพาและเป็นครูของเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีหน้าที่หลายประการ ประการที่สำคัญที่สุดคือ การทำให้เขามีพลังอำนาจในการประกาศข่าวประเสริฐ

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่านและท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กิจการ 1:8

หลังจากคำแนะนำของพระเยซู ผู้เชื่อก็ได้รอคอยในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงอ่านกิจการ บทที่ 2 เรื่องการเสด็จมาเป็นครั้งแรกของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูทรงจากสาวกไปพร้อมกับคำบัญชาให้พวกเขาประกาศข่าวประเสริฐไปจนสุดปลายแผ่นดินโลก พลังอำนาจของพระวิญญาณจะช่วยให้เขาทำงานนี้ได้สำเร็จ

ส่วนหนึ่งของ “พลังอำนาจ” ของพระวิญญาณก็คือ ของประทานพิเศษหรือซึ่งพระวิญญาณประทานแก่ผู้เชื่อเพื่อเตรียมเขาให้รับใช้ผู้อื่น

ของประทานฝ่ายวิญญาณคืออะไร ?

คำว่า “ฝ่ายวิญญาณ” หมายความว่า มีบุคลิกลักษณะหรือถูกควบคุมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ของขวัญของ ของประทาน” หมายถึงสิ่งหนึ่งที่ให้แก่อีกคนหนึ่งโดยไม่คิดมูลค่า ของประทานฝ่ายวิญญาณ คือ ความสามารถเหนือธรรมชาติซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานแก่ผู้เชื่อเพื่อรับใช้ในฐานะพระกายของพระคริสต์

มีความแตกต่างระหว่าง “ของประทาน (เอกพจน์)” ของพระวิญญาณบริสุทธิ์และ “ของประทานต่างๆ (พหูพจน์)” ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“ของประทาน” ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เกิดขึ้นในวันเพนเทคอส (กิจการ บทที่ 2) เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาตามพระสัญญาของพระเยซู

“เราจะทูลขอพระบิดาและพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งแก่ท่าน.....คือพระวิญญาณแห่งความจริง.....(ยอห์น 14:16-17)

“ของประทาน” ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกมอบแก่เราแล้วตามพระสัญญา

“ของประทานต่างๆ” ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือ ความสามารถเหนือธรรมชาติซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานแก่ผู้เชื่อเพื่อทำให้งานรับใช้มีประสิทธิภาพ

“พวกสาวกเหล่านั้นจึงออกไปเทศนาสั่งสอนทุกแห่งทุกตำบลและพระเป็นเจ้าของเจ้าทรงร่วมงานกับเขาและทรงสนับสนุนคำสอนของเขาโดยหมายสำคัญที่ประกอบนั้น” มาระโก 16:20

ของประทานและตะลันต์

มีความแตกต่างระหว่างของประทานฝ่ายวิญญาณและความสามารถตามธรรมชาติ (ตะลันต์)

ตะลันต์ คือ ความสามารถตามธรรมชาติซึ่งมีมาตั้งแต่เกิดหรือได้รับการพัฒนาโดยการฝึกฝนอบรม

ของประทานฝ่ายวิญญาณ คือ ความสามารถเหนือธรรมชาติซึ่งไม่ได้รับโดยกรรมพันธุ์หรือการฝึกอบรม เป็นความสามารถพิเศษที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้เพื่อใช้ในจุดประสงค์พิเศษเฉพาะฝ่ายวิญญาณ

เป็นไปได้ที่ความสามารถตามธรรมชาติอาจถูกแทรกแซงโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ภายหลังจากที่คนๆนั้นเชื่อในพระเยซูแล้ว เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น ความสามารถตามธรรมชาติก็กลายเป็นของประทานได้

ตัวอย่างเช่น บุคคลหนึ่งอาจมีความสามารถตามธรรมชาติในการบริหารงาน เนื่องจากเขาได้รับการฝึกฝนอบรมมา หลังจากได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ความสามารถตามธรรมชาตินี้อาจถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาแทรกแซงและถูกใช้ป็นของประทานของการบริหารงาน

ของประทานฝ่ายวิญญาณจะให้ความสามารถฝ่ายวิญญาณที่ยิ่งใหญ่กว่าความสามารถตามธรรมชาติแม้ว่าคุณจะใช้ความสามารถตามธรรมชาติทั้งหมดของคุณเพื่องานขององค์พระผู้เป็นเจ้า คุณก็ยังต้องการของประทานฝ่ายวิญญาณ

จุดประสงค์ของของประทาน

จุดประสงค์ของของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ให้ไว้ในเอเฟซัส 4:12-15

“เพื่อเตรียมธรรมิกชนให้เป็นคนที่จะรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุดังความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า จนกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ คือ เต็มถึงขนาดความไพบูรณ์ของพระคริสต์

เพื่อเราจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไป ถูกขัดไปขัดมาและหันไปเหมาด้วยลมปากแห่งคำสั่งสอนทุกอย่าง และด้วยเล่ห์กลของมนุษย์ตามอุบายฉลาดอันเป็นการล่อลวง

แต่ให้เรายึดความจริงด้วยใจรัก เพื่อจะจำเริญขึ้นทุกอย่างสู่พระองค์ผู้เป็นศีรษะ คือพระคริสต์”

เอเฟซัส 4:12-15

ตามข้อความนี้ จุดประสงค์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ

- เพื่อเตรียมธรรมิกชนให้เป็นคนดีพร้อม
- เพื่อส่งเสริมสนับสนุนงานรับใช้
- เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น

เป้าหมายของของประทานฝ่ายวิญญาณคือ:

- บรรลุดังความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อ
- พัฒนาความรู้ของเราเกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า
- พัฒนาสู่ความไพบูรณ์ โดยมีพระคริสต์เป็นแบบอย่าง
- เป็นคนมั่นคง ไม่ถูกหลอกลวงโดยคำสอนเท็จ
- เติบโตฝ่ายวิญญาณในพระคริสต์

การมอบหมาย (แจกจ่าย) ของประทาน

ผู้เชื่อแต่ละคนมีของประทานฝ่ายวิญญาณอย่างน้อยหนึ่งอย่าง

“ตามซึ่งทุกคนได้รับของประทานที่ทรงประทานให้แล้ว ก็ให้ใช้ของประทานนั้นเพื่อประโยชน์แก่กันและกัน เป็นผู้รับมอบชั้นที่ที่ดีที่แจกและสำแดงพระคุณนานาประการของพระเจ้า”

1 เปโตร 4:10

“การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

สิ่งสารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวกันทรงบันดาลและประทานแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์” 1 โครินธ์ 12:7, 11

โดยเหตุที่ผู้เชื่อทุกคนมีของประทานอย่างน้อยที่สุดหนึ่งอย่าง ดังนั้น เราต่างมีความรับผิดชอบที่จะค้นหาและใช้ของประทานของเรา

พระเจ้าจะไม่พิจารณาว่าคุณมีของประทานฝ่ายวิญญาณกี่อย่าง แต่จะทรงพิจารณาว่าคุณตั้งใจเพียงใดในการใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณต่างๆที่คุณมี คำอุปมาเรื่องตะคันต์ ในมัทธิว 25:14-30 ยืนยันความจริงข้อนี้

มีของประทานฝ่ายวิญญาณหลายประการแต่ไม่มีผู้เชื่อคนใดที่มีของประทานทุกอย่าง “ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ ทุกคนเป็นผู้เผยพระวจนะหรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนกระทำการอันเป็นอิทธิฤทธิ์หรือ

ทุกคนได้รับของประทานให้รักษาโรคหรือ ทุกคนพูดภาษาแปลกๆ หรือ ทุกคนแปลได้หรือ” 2 โครินธ์ 12:29-30

คนๆหนึ่งอาจมีของประทานมากกว่าหนึ่งอย่าง แต่ไม่มีใครมีของประทานทุกอย่าง ถ้าเขามีหมดทุกอย่าง เขาก็ไม่ต้องการผู้อื่นในพระกายของพระคริสต์

ของประทานหลายประการจากแหล่งเดียวกัน

พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นว่ามีของประทานหลายประการซึ่งมาจากแหล่งเดียวกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ คือ แหล่งที่มาของของประทาน พระองค์ทรงกระทำให้ของประทานทำงานในชีวิตของผู้เชื่อ

“ของประทานนั้นมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน

งานรับใช้มีต่างๆ กัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน

กิจกรรมมีต่างๆ กัน แต่มีพระเจ้าองค์เดียวกันเป็นต้นเหตุแห่งกิจกรรมนั้นๆ ในทุกคน

การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน” 1 โครินธ์ 12:4-7

“และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกันตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่เรา คือถ้าเป็นการเผยพระวจนะ ก็จงเผยตามกำลังของความเชื่อ

ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน

ถ้าเป็นการเตือนสติก็จงเตือนสติ ถ้าเป็นการบริจจาคก็จงให้ด้วยใจกว้างขวาง ผู้ที่ครอบครองก็จงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จงแสดงด้วยใจยินดี” โรม 12:6-8

มีแหล่งที่มาแห่งเดียวของของประทาน แต่มีของประทานหลายประการ ไม่มีของประทานใดที่สำคัญกว่ากัน

ฐานะของคุณในพระกายของพระคริสต์เปรียบได้กับส่วนต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ เช่นเดียวกับร่างกายมนุษย์ ส่วนที่เล็กกว่า เช่น นิ้วเท้ามีหน้าที่สำคัญ ของประทานที่ดู “เล็กน้อย” มักทำหน้าที่

ที่สำคัญในคริสตจักร ของประทานบางอย่างมีความรับผิดชอบที่สำคัญกว่า แต่ไม่มีของประทานใดที่สำคัญกว่าของประทานอีกอย่างหนึ่ง

เป็นผู้รักษาของประทานต่าง ๆ

คุณเป็นเพียงผู้รักษาของประทานฝ่ายวิญญาณ ผู้รักษา หมายถึง คนที่ไม่ได้เป็นเจ้าของในสิ่งที่เขากระทำ เขาใช้บางสิ่งที่ผู้มอบแก่เขา เขาใช้มันในนามของผู้ที่ให้สิ่งนี้แก่เขา

“ให้ทุกคนถือว่าเราเป็นคนรับใช้ของพระคริสต์ และเป็นผู้รักษาสิ่งล้ำลึกของพระเจ้า”

1 โครินธ์ 4:1

ส่วนหนึ่งของ “ความล้ำลึก” ซึ่งคุณเป็นผู้รักษาก็คือ ของประทานฝ่ายวิญญาณซึ่งคุณได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อรับใช้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อพระเยซู

“ตามซึ่งทุกคนได้รับของประทานที่ทรงประทานให้แล้ว ก็ให้ใช้ของประทานนั้นเพื่อประโยชน์แก่กันและกัน เป็นผู้รับมอบฉันทะที่ดีที่แจกและสำแดงพระคุณนานาประการของพระเจ้า”

1 เปโตร 4:10

“ฝ่ายผู้รักษาเหล่านั้นต้องเป็นคนที่ไว้วางใจได้ทุกคน” 1 โครินธ์ 4:2

ของประทานต่าง ๆ ของพระวิญญาณ

ต่อไปนี้เป็นข้อความสำคัญที่กล่าวถึงของประทานฝ่ายวิญญาณ

- โรม 12:1-8
- 1 โครินธ์ 12:1-31
- เอเฟซัส 4:1-16

จำไว้ว่าของประทานเหล่านี้เป็นความสามารถพิเศษจากพระเจ้าเพื่อรับใช้ด้วยวิธีต่างๆ กัน แม้ว่าอาจมีสิ่งเหล่านี้บางอย่างในชีวิตของเราทุกคน แต่ไม่ได้หมายความว่าเรามีของประทานนั้นๆ

ตัวอย่างเช่น ผู้เชื่อทุกคนต้องถวายสิบลดและถวายพิเศษเพื่องานของพระเจ้า แต่ของประทานของการบริจาค่นั้นเป็นความเมตตากรุณาพิเศษ ซึ่งพระวิญญาณของพระเจ้าทรงกระตุ้นให้เขากระทำ

เพื่อที่จะศึกษาถึงจุดประสงค์ต่างๆ เราแบ่งของประทานเหล่านี้ออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่คือ

- ของประทานพิเศษ
- ของประทานแห่งการพูด
- ของประทานการบริจาค
- ของประทานแห่งหมายสำคัญ

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกถึงการแบ่งของประทานออกเป็นกลุ่ม แต่เราจัดไว้เพื่อช่วยให้อาจารย์ของประทานต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

ของประทานพิเศษ

ของประทานกลุ่มแรกคือ ที่เราเรียกว่า “ของประทานพิเศษ” เราใช้คำนี้เพราะว่าของประทานแต่ละอย่างเป็นตำแหน่งของการเป็นผู้นำพิเศษในคริสตจักร ของประทานของการเป็นผู้นำพิเศษ คือ:

อัครทูต:

อัครทูต คือ ผู้ที่มีความสามารถพิเศษเพื่อพัฒนาคริสตจักรใหม่ๆ ในสถานที่และวัฒนธรรมต่างๆ และปกครองดูแลคริสตจักรจำนวนหนึ่ง

คำว่าอัครทูต (Apostle) ในภาษาอังกฤษ หมายถึง การมอบหมายหรือผู้ที่ถูกส่งไปพร้อมกับมีสิทธิอำนาจเต็มที่เพื่อปฏิบัติแทนผู้อื่น อัครทูตมีสิทธิอำนาจหรือความสามารถพิเศษที่จะเผยแผ่ข่าวประเสริฐไปทั่วโลกโดยการพัฒนาจัดองค์กรของผู้เชื่อ

คำสมัยใหม่ที่คริสตจักรใช้สำหรับอัครทูตคือ คำว่า มิซชันนารีและผู้ก่อตั้งคริสตจักร

ผู้พยากรณ์:

มีของประทานแห่งการพยากรณ์ 2 ประการ ประการแรก คือ ของประทานพิเศษของการเป็นผู้พยากรณ์ ประการที่สองคือ ของประทานการพูดถ้อยคำพยากรณ์

โดยทั่วไป การพยากรณ์ หมายถึง การพูดภายใต้การดลใจพิเศษจากพระเจ้า เป็นความสามารถพิเศษที่จะรับและสื่อสารข้อความโดยตรงจากพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ด้วยการพูดออกเสียงโดยการเจิมจากเบื้องบน

ผู้พยากรณ์เป็นผู้นำในคริสตจักรเช่นเดียวกับที่เขามีของประทานการพูดคำพยากรณ์

ผู้ประกาศ:

ผู้ประกาศมีความสามารถพิเศษที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐแก่ผู้ไม่เชื่อด้วยวิธีที่ชายและหญิงจะตอบสนองและกลายเป็นสมาชิกของพระกายของพระคริสต์ ความหมายของคำว่า “ผู้ประกาศ” คือ “ผู้ที่นำชาวดีมาให้”

ศิษยาภิบาล:

ศิษยาภิบาล คือ ผู้นำซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเป็นส่วนตัวสำหรับสวัสดิภาพฝ่ายวิญญาณของกลุ่มผู้เชื่อในระยะเวลานาน ศิษยาภิบาลดูแลเอาใจใส่ในฝ่ายวิญญาณของผู้ที่อยู่ใต้สิทธิอำนาจของเขา สอนพระวจนะของพระเจ้าแก่เขาและรับใช้ต่อความต้องการส่วนบุคคลและความต้องการฝ่ายวิญญาณด้วย

ครู:

ครู คือ ผู้เชื่อซึ่งมีความสามารถพิเศษในการสื่อสารพระวจนะของพระเจ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยวิธีที่ทำให้ผู้อื่นเรียนรู้และนำไปใช้ในชีวิตของเขา ของประทานพิเศษของการเป็นครู นี้แตกต่างจากของประทานแห่งการพูดคำตักเตือน เช่นเดียวกับที่ผู้พยากรณ์แตกต่างจากของประทานแห่งการพูดคำพยากรณ์

ไม่ใช่ผู้เชื่อทุกคนมีของประทานพิเศษแห่งการสอนหรือการพูดคำตักเตือน แต่ผู้เชื่อทั้งหมดต้องมีส่วนร่วมในการสอนข้อความเบื้องต้นของข่าวประเสริฐ (ฮีบรู 5:12)

ของประทานแห่งการพูด

มีของประทาน 5 ประการที่อยู่ในหัวข้อ “ของประทานแห่งการพูด” เพราะประกอบด้วย การพูดออกเสียง ของประทานแห่งการพูดทั้ง 5 มีดังนี้

การพยากรณ์:

บุคคลที่มีของประทานแห่งการพยากรณ์ พูดโดยการดลใจพิเศษจากพระเจ้าเพื่อสื่อสารข้อความนั้นๆ ทันทีแก่ประชากรของพระองค์

การมีของประทานแห่งการพูดคำพยากรณ์ไม่ได้หมายความว่า คุณมีของประทานพิเศษในการเป็นผู้พยากรณ์ พระเจ้าทรงตั้งผู้พยากรณ์ (ซึ่งมีของประทานแห่งการพยากรณ์ด้วย) ในตำแหน่งพิเศษของการเป็นผู้นำในคริสตจักร แม้ว่าเขาจะพยากรณ์เหมือนกับผู้พยากรณ์ คนที่มีของประทานแห่งการพยากรณ์ก็ไม่ได้มีตำแหน่งพิเศษในการเป็นผู้นำ เขาเพียงแต่ส่งข้อความพิเศษภายใต้การดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การเตือนสอน:

เช่นเดียวกับตัวอย่างของผู้พยากรณ์และการพยากรณ์ ผู้มีของประทานแห่งการสอนไม่ได้หมายความว่าบุคคลนั้นมีของประทานพิเศษในการเป็นครู พระเจ้าทรงตั้งครู (ผู้มีของประทานในการสอน) ไว้ในตำแหน่งพิเศษของการเป็นผู้นำในคริสตจักร

ของประทานของการสอนเป็นการสื่อสารพระวจนะของพระเจ้าแต่ไม่ได้หมายถึงการเป็นผู้นำในคริสตจักรเช่น ผู้ที่มีของประทานของการเป็นครู

การหนุนใจ:

ของประทานแห่งการหนุนใจเป็นความสามารถของการเข้าไปใกล้ผู้ที่กำลังอยู่ในภาวะที่ต้องการหนุนใจ (ทางใจ, ทางร่างกาย) ให้คำปรึกษาเขาอย่างถูกต้องด้วยพระวจนะของพระเจ้า “การหนุนใจ” หมายถึงการเรียกคนมาใกล้ๆ ให้คำแนะนำ แก้ไข ปรับปรุง หนุนใจหรือปลอบประโลมใจ

การหลุนใจ คือ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำฝ่ายวิญญาณอย่างฉลาด คนที่มีของประทานนี้รับใช้ด้วยถ้อยคำของการปลอบใจและหลุนใจ ด้วยวิธีที่คนอื่นจะได้รับความช่วยเหลือ คำสมัยใหม่ก็ยังคงเป็นคำว่า “ของประทานของการให้คำปรึกษาแนะนำ”

ถ้อยคำแห่งสติปัญญา:

ถ้อยคำแห่งสติปัญญา คือ ความสามารถที่จะรับรู้ว่าจะนำความรู้ไปใช้แก้ความต้องการเฉพาะอย่างได้อย่างไร ให้ข้อเท็จจริงในสถานการณ์ต่างๆ บุคคลที่มีของประทานนี้จะรู้ว่าจะนำข้อมูลไปใช้ในการแก้ไขปัญหอย่างถูกต้องได้อย่างไร

ถ้อยคำแห่งสติปัญญา คือ ความรู้จากเบื้องบนซึ่งให้ความเข้าใจในคนและสถานการณ์ซึ่งคนทั่วไปไม่เข้าใจแจ่มชัด สติปัญญาที่พระเจ้าประทานให้นี้จะประกอบด้วยความเข้าใจว่าควรทำอะไร และควรทำอะไร

ของประทานนี้ไม่เรียกว่า “ของประทานแห่งสติปัญญา” เพราะไม่ได้ให้สติปัญญาทั้งหมดของพระเจ้าแก่เรา แต่เรียกว่า “ถ้อยคำแห่งสติปัญญา” คือเป็นเพียงส่วนหนึ่งของพระปัญญาทั้งหมดของพระเจ้า

ถ้อยคำแห่งความรู้

ถ้อยคำแห่งความรู้ คือ ความสามารถที่จะเข้าใจในสิ่งซึ่งผู้อื่นไม่รู้และไม่สามารถเข้าใจ และการแบ่งปันความรู้ให้แก่คนเหล่านั้นภายใต้การดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เช่นเดียวกับถ้อยคำแห่งสติปัญญา ของประทานนี้ไม่เรียกว่า “ของประทานแห่งความรู้” แต่เป็น “ถ้อยคำแห่งปัญญา” ซึ่งไม่ได้ความรู้ทั้งหมดของพระเจ้า แต่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความรู้ของพระองค์ แหล่งที่มาของความรู้ฝ่ายวิญญาณคือ พระเจ้า

ของประทานแห่งการปรนนิบัติ

มีของประทานฝ่ายวิญญาณ 9 อย่างซึ่งเราจะเรียกว่า “ของประทานแห่งการปรนนิบัติ” ของประทานนี้ “ปรนนิบัติ” คริสตจักรโดยการให้โครงสร้าง จัดสายงานและความช่วยเหลือทั้งในด้านฝ่ายวิญญาณและในภาคปฏิบัติ

ของประทานแห่งการปรนนิบัติทั้ง 9 นี้ คือ

การจำแนกวิญญาณ:

การจำแนกวิญญาณ คือ ความสามารถที่จะประเมินคน หลักข้อเชื่อหรือสถานการณ์ว่าเป็นของพระเจ้าหรือของซาตาน

เราต้องไม่เอาการจำแนกวิญญาณไปปะปนกับวิญญาณของการวิพากษ์วิจารณ์ ของประทานนี้เป็นของประทานฝ่ายวิญญาณ สิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญาณจะไม่ใช่เรื่องของความคิดตามธรรมชาติ

ของประทานนี้รับใช้คริสตจักรโดยการที่รู้ว่าใครจะทำให้สามัคคีธรรมของคริสเตียนแตกแยกกันโดยทำที่ หลักข้อเชื่อ และแรงจูงใจที่ผิด

การเป็นผู้นำ:

คือ ความสามารถที่จะวางเป้าหมายให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของพระเจ้าและทำให้คนอื่น ๆ รู้ถึงเป้าหมายนี้ คนที่มีของประทานนี้จะกระตุ้นและนำผู้อื่นให้ทำเป้าหมายนี้สำเร็จได้เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

โรม บทที่ 12 กล่าวถึงการเป็นผู้นำ และคุณสมบัติของของประทานนี้คือ คนที่นำด้วยความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง แสดงความเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอและพยายามที่จะทำภาระนั้นๆ ให้สำเร็จ เขาต้องสนใจ เอาใจใส่และเพียรพยายาม

การบริหาร:

ของประทานนี้มักเรียกว่า “การปกครอง” ในพระคัมภีร์ คนที่มีของประทานนี้มีความสามารถที่จะให้การชี้แนะ จัดองค์การและตัดสินใจแทนผู้อื่น

ความหมายของคำว่า “การบริหาร” ก็คล้ายกับ กับต้นน้ำเรือแล่นไปในทะเล คนที่มีของประทานนี้รับผิดชอบในการนำทางและทำการตัดสินใจเหมือนกับต้นเรือซึ่งอาจไม่ได้เป็นเจ้าของเรือ แต่เขาได้รับความไว้วางใจให้รับผิดชอบในการนำเรือเดินทางไป

ถ้าบุคคลนั้นมีของประทานในการบริหาร แต่ไม่มีของประทานในการเป็นผู้นำ ต้องมีอีกคนหนึ่งที่มีของประทานนี้เพื่อทำงานร่วมกับเขา

คนที่มีของประทานแห่งการบริหารจะมีความสามารถในการนำทาง จัดองค์การและทำการตัดสินใจ แต่ถ้าไม่มีของประทานในการเป็นผู้นำ เขาก็ไม่มีความสามารถที่จะกระตุ้นและทำให้ผู้อื่นทำเป้าหมายให้สำเร็จลงได้

ความเชื่อ:

คนที่มีของประทานแห่งความเชื่อ มีความสามารถที่จะเชื่อโดยมีความมั่นใจฝ่ายวิญญาณและวางใจพระเจ้าในสถานการณ์ที่ยากลำบาก เป็นความเชื่อพิเศษเพื่อทำให้ความต้องการพิเศษสำเร็จลงได้

เขารู้ว่าพระเจ้ากำลังทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เขาใช้ความเชื่อนี้ แม้ว่าผู้เชื่ออื่นรอบๆ ตัวเขาจะไม่เชื่อก็ตาม

พระคัมภีร์สอนว่า แต่ละมีความเชื่อขนาดหนึ่งที่ให้แก่เขาเป็นของประทานของพระเจ้า (โรม 12:3 ข) และยังสอนด้วยว่าเราได้รับความรอดโดยความเชื่อ (เอเฟซัส 2:8)

แต่ของประทานแห่งความเชื่อเป็นความสามารถพิเศษซึ่งเชื่อพระเจ้าในทุกแง่มุมของชีวิตความรู้นี้ไม่มีค่าว่าเป็นไปไม่ได้ เขาเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไรก็ได้โดยไม่มีขีดจำกัด

การให้:

ผู้ที่มีของประทานแห่งการให้มีความสามารถพิเศษที่จะให้สิ่งของและการเงินแก่งานของพระเจ้า

ของประทานการให้นี้รวมถึงการให้เวลา กำลัง และความสามารถในงานของพระเจ้า

ความช่วยเหลือ:

ผู้ที่มีของประทานนี้มีความสามารถที่จะช่วยผู้อื่นในงานของพระเจ้า ทำให้เขาเพิ่มพูนประสิทธิภาพของของประทานฝ่ายวิญญาณของเขาเอง

ตั้งแต่ผู้รักษาจนถึงนักดนตรี สิ่งใดก็ตามที่ช่วยในงานคริสตจักรหรือในงานรับใช้ ก็เป็นของประทานในความช่วยเหลือทั้งนั้น

การปรนนิบัติ:

คำว่า “การรับใช้” ใน โรม 12:7 หมายถึง “การปรนนิบัติ” การปรนนิบัติแตกต่างจากความช่วยเหลือตรงที่ช่วยปลดปล่อยคนจากหน้าที่บางอย่าง ผู้ที่ปรนนิบัติมีความรับผิดชอบในงานใดงานหนึ่งเพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระในการใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณของเขา

ความเมตตา:

หมายถึง ความสงสาร เห็นอกเห็นใจ ผู้ที่มีของประทานนี้มีความเห็นใจเป็นพิเศษต่อผู้ที่กำลังทุกข์ยากและมีความสามารถที่จะช่วยเขา

ความโอบอ้อมอารี:

ผู้ที่มีของประทานนี้มีความสามารถพิเศษที่พระเจ้าประทานให้แก่สมาชิกของพระกายพระคริสต์ในการให้อาหารและที่อยู่แก่ผู้ขัดสน

ของประทานแห่งหมายสำคัญ

มีของประทาน 4 ประการที่เรียกว่า “ของประทานแห่งหมายสำคัญ” เพราะว่าเป็นหมายสำคัญเหนือธรรมชาติแห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ซึ่งทำงานผ่านผู้เชื่อเพื่อยืนยันพระวาทะของพระองค์ หมายสำคัญเหล่านี้ คือ

การอัศจรรย์:

พระเจ้าทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจยิ่งใหญ่ผ่านบุคคลที่มีของประทานแห่งการอัศจรรย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้ตามธรรมชาติ สิ่งนี้เป็นหมายสำคัญว่าฤทธิ์อำนาจของพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่กว่าของซาตาน และพระเจ้าได้รับเกียรติ

การรักษาโรค:

ผู้เชื่อที่มีของประทานนี้มีความสามารถที่จะให้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าไหลผ่านตัวเขาเพื่อทำให้สุขภาพดีเหมือนเดิมโดยไม่ได้ใช้วิธีธรรมชาติ

ภาษาแปลกๆ:

คือ ความสามารถที่จะรับและสื่อสารข้อความของพระเจ้าที่มีมายังประชากรของพระองค์โดยทางภาษาที่ไม่เคยเรียนมาก่อน

เมื่อผู้หนึ่งพูดภาษาแปลกๆ (ภาษาอังกฤษใช้ว่า พูดด้วยลิ้น) ก็อาจเป็นภาษาที่รู้จักและผู้ฟังเข้าใจได้

“เมื่อมีเสียงอย่างนั้นเขาจึงพากันมา และฉงนสนเท่ห์เพราะต่างคนต่างได้ยินเขาพูดภาษาของตัว คนทั้งปวงจึงประหลาดและอัศจรรย์ใจพูดว่า “ดูแน่ะ คนทั้งหลายที่พูดกันนั้นเป็นชาวกาลิลีทุกคนไม่ใช่หรือ เหตุไฉนเราทุกคนได้ยินเขาพูดภาษาของบ้านเกิดเมืองนอนของเรา” กิจการ 2:6-8

แต่อาจเป็นภาษาที่คนไม่รู้จักรู้ก็ได้

“เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาแปลกๆ ได้ ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้าเพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจได้ แต่เขาพูดเป็นความล้ำลึกฝ่ายพระวิญญาณ” 1 โครินธ์ 14:2

การพูดด้วยลิ้น เป็นหมายสำคัญฝ่ายกายของการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ประสบการณ์ของการพูดด้วยลิ้นนี้แตกต่างจากของประทานการพูดภาษาแปลกๆ

ของประทานการพูดภาษาแปลกๆ เป็นความสามารถที่จะส่งข้อความที่พระเจ้ามายังคริสตจักรด้วยภาษาที่ผู้พูดไม่รู้จักรู้

การแปลภาษาแปลก ๆ:

ของประทานการแปลภาษาแปลกๆ คือ ความสามารถที่จะทำให้คนเข้าใจภาษาแปลกๆ ที่คนพูด

การแปลข้อความของภาษาแปลกๆ นั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานให้แก่ผู้ที่มีของประทานนี้แต่ไม่ใช่การแปลโดยเข้าใจภาษาซึ่งพูดแต่เป็นการเปิดเผยจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

บททดสอบบทที่ 12

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. จงบอกจุดประสงค์ 3 ประการของของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์

3. จงบอกถึงเป้าหมาย 5 ประการของของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำตอบบททดสอบด้วยตนเอง บทที่ 12

1. เพื่อเตรียมธรรมิกชนให้เป็นคนที่จะรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น
เอเฟซัส 4.12

2. ดู เอเฟซัส 4.12
 - เพื่อเตรียมธรรมิกชนให้เป็นคนดีพร้อม
 - เพื่อส่งเสริมสนับสนุนงานรับใช้
 - เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น

3. เราจะ...
 - บรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อ
 - พัฒนาความรู้ของเราเกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า
 - พัฒนาสู่ความไพบูลย์ โดยมีพระคริสต์เป็นแบบอย่าง
 - เติบโตฝ่ายวิญญาณในพระคริสต์
 - เป็นคนมั่นคง ไม่ถูกหลอกลวงโดยคำสอนเท็จดู เอเฟซัส 4.12-15